

Zuzana Žampachová
La publicidad española desde la perspectiva de la lingüística textual
(Posudek vedoucího diplomové práce)

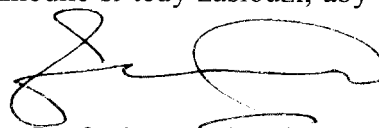
Španělsky psaná diplomová práce Zuzany Žampachové vnáší do naší hispanistiky nový rozměr, přesněji řečeno pokouší se aplikovat na staré téma nové postupy, vycházející ze současného stavu textové lingvistiky. Práce má náležitý lingvistický rámec: v úvodu diplomantka shrnuje pojetí textu u různých autorů a vysvětluje sedm principů textovosti podle Beaugranda a Dresslera, o něž metodologicky opírá svou vlastní interpretaci reklamních textů. Jde o pojmy koheze, koherence, intencionálnost, akceptabilita, informativnost, situačnost a intertextualita. V další kapitole je věnována pozornost reklamě, jejím složkám a českým pracím o ní. Následuje přehled funkcí jazyka a jejich uplatnění v reklamních textech, uplatnění obrazu v reklamě a jeho sémiotické interpretace. Tím je rámcově vymezen předmět výzkumu a metoda interpretace konkrétního jazykového materiálu; zmíněna je i aristotelovská rétorika a její součásti. V rámci reklamního textu jsou rozlišovány tři složky: slogan, vlastní text a značka. Každá z těchto složek je pak prověřována z hlediska Beaugrandových a Dresslerových sedmi principů, a to jednak v textech španělských (4 texty), jednak v textech českých (1 text).

Je otázka, zda takto vymezený materiál je dostačující pro srovnávací studii: závěry totiž neobsahují žádné relevantní výsledky vyplývající ze srovnání textů v obou sledovaných jazycích; konstatuje se jen to, že daných sedm norem textuality se v textech dá rozpoznat. Tím je obecně charakterizována specifická jazyka reklamy, ale vlastní výzkumný přínos jaksi chybí. Srovnání prostředků v obou jazycích není zachyceno statisticky a je otázka, zda v takto zúženém teoretickém rámci se dá něco relevantního zjistit. Snad zde mohlo být využito i principů srovnávací stylistiky, založené na výběru jazykových prostředků k vytvoření textu s žádoucím účinkem, tedy v rámci funkčních stylů.

Práce je spíš ilustrací platnosti Beaugrandových a Dresslerových principů textuality, což má také svou hodnotu a zejména to svědčí o autorčině schopnosti pracovat s jazykovým textem a interpretovat jej z pozic moderní textové lingvistiky. Bylo by však možno namítnout, že jako teoretický základ pro srovnávací zkoumání je to kritérium poněkud jednoduché. Snad jen aplikace na obsáhlejší jazykový materiál by mohla vypovědět něco o specifickosti jazykových prostředků používaných k danému účelu v obou srovnávaných jazycích.

V každém případě lze říci, že předložená diplomová práce potvrdila autorčinu schopnost pracovat s jazykem v rovině teoretické i praktické, a rozhodně si tedy zaslouží, aby byla připuštěna k obhajobě.

V Praze dne 10. 9. 2009

Prof. PhDr. Bohumil Zavadil, CSc